

Հ Ա Յ Գ Ի Ր Ի Տ Օ Ն Ը

413-1513-1913

Քիչ անգամ ազգ մը իր գոյութեան ընթացքին առիքը կ'ունենայ սօնելու այսօրվան շեղ յոբելեան մը, ինչ որ է Հայ Գիրի ու Տպագրութեան կրկնակ տօներունը :

Բախտաւոր ենք որ կ'ապրինք այն տեսակ քջանի մը մէջ՝ երբ բազմաթիւ հակասագրական մտահոգութիւններու եւ աղէտներու մէջէն, առիքը կ'ընծայուի մեզի ազատօրէն փառաւորելու Հայ Գիրը եւ Հայ Տպագրութիւնը :

Քաղաքական միախառնութիւններէ զրկուած, ստիպուած ենք զրեթէ միտք թողրի երջանկութիւններով օրօրուելու, եւ երազելու զբարձր յիշատակարաններու փառքը :

Մեր ցեղային յիշատակները եւ բնասոհմիկ յասկութիւնները իրենց իսկութիւնը անհարաւիոյս կը պարտին այն պատմական մեծ կոթողներուն, որոնք մեզի կ'ստեղծեն եւ ոսկեզարու մեծ վարպետներուն եւ ոստանիկ պատմիչներուն կողմէ :

Բանասիրական հետախուզութիւններու մէջ խորատուզով չենք ուզեր այս անգամ :

Մտածումը պէտք է այսօր տեղի տայ զգացումին :

ՆԱՆՔ՝ հաճոյքը կ'ունենայ, իր կարելի մասնակցութեան բաժինը բերած ըլլալուն համար Հայ Գրականութեան, սօնելու Մեսրոպի տառերուն հազարհինգհարիւրամեայ եւ Հայ տպագրութեան չորսհարիւրամեայ յոբելեանները :

Ու ապիկա մեծ պատիւ մը կը սեպենք մեզի համար :